





πρὸς τὸν κύριον Ἰωάννην Κωλέττην.

# ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ

### ΤΗΣ

### ΕΛΛΑΔΟΣ.

22

Δρ 22 Τόμας, τῇ 14. Ιανουαρίου. 1828. Πέμπτη.

Ὅσιν προτιμᾷ τὴν Ἀλλήθειαν  
Αἰεὶς.

Τιμὴ ἑτησία πέντε τάλλαρα ἰσπανικά, προπληρωτέα κατ' ἑξαμῆναν.  
Εκδίδεται μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Η.Κ. πρὸς τὸν Κύριον Χάουα. Τῇ 3. Νοεμβρίου 1827. Νάυπليون. Κίμων, ὁποῦ ἀναγρόναι τὴν ἐπόλεψιν καὶ τὰ ἐπράξιεν ὀργισμένος, διὰ τὴν τοῦ τὰ πέρη, καὶ τὰ ἐπῆρεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐκδουτέρου ἀσυνόλου ἐπ' ἐπὶ τὸν Α. καὶ τὰ ἐπῆρε, μετὰ τὴν τρίτην ἀμφοσίαν, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὸ σπῆ- τι του. Σὺς ἀφίνα νὰ σοχασθῆτε εἰς τί ἀνη- μονίαν ἔμεινεν ὁ δυστυχὴς Α. πλήρ' αὐτοὶ ὅλοι οἱ Δημογέροντες δὲν ἔλειψαν εἰς τὸ ἐξῆς τῆς διανομῆς νὰ καταχρῶνται μὲ τοὺς ἰδίους τρόπους, λέγοντες, νὰ μερίζεται τὸ ἀλεύρι εἰς ἐκείνους ὅπου ἤθελον αὐτοὶ μὲ τεσχερέδες. Σημειώσαι. ὅτι ἐδόθη καὶ μέρος εἰς τοὺς κα- θαυτὸ πτωχοὺς, ἢ τῶν πτωχῶν διανομὴ ἐγένετο εἰς τὸν τρόπον ὅπου σὺς προέγραψα.

Τελειωθείσης τῆς ὀλίγης διανομῆς τοῦ ἀλευρου, ἃς ἐλάβομεν καὶ εἰς τὰ λείψανα ὅπου ἔμειναν τῶν κλεφθέντων πραγμάτων, τὰ ὅποια ἀνεκρίθησαν παρὰ τῆς Δημογεοντίας καὶ Διαι- κητοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὰ συναχθέντα γρόσια νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς τὴν ἐνδοκίαν τοῦ τόπου, μᾶλλον δὲ διὰ τὴν αἰ- σχροκέρδειάν του. Γνωμένως δὲ τῆς δημοπρασίας

εἰς ἓν μαγαζίον ἔξω εἰς τὸν ἀγιάλιον παρα-α- τοῦτες οἱ ἴδιοι σεβαστοὶ Δημογέροντες καὶ ὁ Δικηγόρος, ἔχοντες καὶ τὸν ἀνιήτην Α. εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων. Σὺς ἀφίνα νὰ σοχασθῆτε τί δημοπρασίαν ἔγινεν. αὐτοὶ οἱ κύ- ριοι Δημογέροντες μετὰ τοῦ Δικηγόρου ἐπαύθησαν κατὰ μέρος τὰ ἀρεσούμενα. Οἱ δὲ ἄλλοι τοὺς τρα- βῶσαν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ οἱ παρευρεθέντες ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ οὕτως ἔλαβε τέλος ἡ πλυθαύλλη- τος αὕτη δημοπρασία, ὅτε Α. ἔπεσε ὡς... ἀναπολίγητον. ἔχει δίκαιον ὅμως ὁ δυστυχὴς μὴ γνωρίζοντας γλῶσσαι Ἑλλήνων.

Εἶναι σεβαστάτων συμπέρασμα κατὰ τῆς ἀξιολό- γους πληροφορίας, ὅτι ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ πράγ- ματος ὅπου ἄρξαν οἱ Δικηγόροι πρὸς τὸν Α, διὰ τὴν τὸ διαμοιράσῃ, οὔτε τὸ ἔριτον μόνον ἰφάνη εἰς τὴν δημοπρασίαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἐβούλετο εἰς τὸ μαγαζί, ἥδη ποσότης τῶν χρημάτων ἀγνοεῖ- ται πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ παρόν. ὡς ἀδεται πρέπει νὰ ἐγινεν ἡ ποσότης αὕτη, καθὼς εἰς τὸ ἐπίλοιπον.

Διὰ τὸ τοὺς κλέπτας τοῦ μαγαζίου τοὺς ὁποίους ἀνέφερα ἄνω εἶναι ὁ κύριος Δημογέρων Η. Κ., εἰς τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐπίτιμον ἦτον τὸ πᾶνγμα θαλμῆνον, καὶ ὁ κύριος Α. Καφφε- τῆς εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Γενναίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΑΝ



Ελληνική Πολιτεία  
 Ἡ Βουλὴ τῶν Ελλήνων  
 Πρὸς τὴν Αὐτοκυβερνητικὴν  
 Ἐπιτροπὴν.

Ἡ Βουλὴ ἀναγνοῦσα τὴν πρὸς ἀμφοτέρω τὰ  
 Διοικητικὰ σάματα ἀναφορὰν τοῦ Κινεῦ τῆς  
 νήσου Ὑδρας περὶ ἐξοικονομήσεως τοῦ λαοῦ αὐ-  
 τῆς διοριζόμενον εἰς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

Καὶ θεωροῦσα τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους ὁ αὐ-  
 τοῦτος λαὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ  
 ἑπταετοῦς τῆς Ἑλλάδος πολέμου κατὰ θάλασ-  
 σαν ἔκαμε.

Ελπίσται ἀξιοπρεπὲς νὰ εἰκονηθῇ ὁ λαὸς  
 οὗτος, ὅστις κατεκὼν ἄνδρον γῆν, ἐν καιρῷ  
 σάσεως τοῦ Ναυτικοῦ πεινῶ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅσον ἀξιοπρεπὲς εἶναι τὸ ἔργον  
 τοῦτο, ἅλλο τόσον ὀφείλει νὰ γένη μοιμώτερον  
 καὶ ἀνάλογον μὲ τὴν δυσυχίαν, τὴν ὁποίαν ὁ  
 λαὸς οὗτος πάσχει διὰ τὴν ἀκαρπίαν τῆς πα-  
 τρίδος του, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ συσκεφθῇ  
 περὶ τούτου μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλά-  
 δος τοῦ ὁποίου ὁ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἔρχομὸς προ-  
 σελγίξει.

Προσκαλεῖται λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀναγ-  
 γεῖλη ταῦτα πρὸς τοὺς ἐλθόντας πλὴρ οὖς  
 τῆς νήσου Ὑδρας, βεβαιῶσα αὐτοὺς ὅτι μία  
 ἐκ τῶν πρώτων σκέψεων, τῆς ὁποίας θέλει λάβει  
 ἡ Βουλὴ μετὰ τοῦ Κυβερνήτου, θά εἰ εἶναι καὶ  
 ἡ περὶ ἐξοικονομήσεως πόρου ζωῆς τοῦ ἀνδρείου  
 λαοῦ τῆς νήσου Ὑδρας.

Ἐν Ἀγίνῃ τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1828.

Ο Πρὸεδρος

Ν. Ρενιέρης.

Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Χ. Αἰνεϊαν.

4

Πλειάριον προσερχόμενον ἀπὸ τὸν Ἀργολικὸν  
 κόλπον μᾶς ἔφερε τὴν χαρμᾶσυν αἵματι τοῦ  
 εὐτυχέως κατευοδίου τοῦ ἐξάρχου Κυβερνήτου μας  
 Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια εἰς Νέυτλιον μὲ ἐν  
 Ἀγλικὸν δίκροτον τῇ 5 τοῦ ἐνεσέτος. Τερπνὸν  
 πρᾶγμα ἦτο τὸν ἰδὲ τις κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέ-  
 ραν, τὴν ἀνέκφραστον χαρὰν τῶν συμπολιτῶν.  
 Κάθε γυνίαν τῆς πόλεως ἀντήχει ἀπὸ τὸ ὄνο-  
 μά του, κάθε σῶμα δὲν ἐπρόφερε εἰμὴ τὸ ὄνο-  
 μά του, κάθε πρῶτον ἦτο φειδρὸν, καὶ ἡ ἐνυ-  
 πομονησία τοῦ νὰ ἀκούσῃ βεβαιωτικῶς τὴν  
 ἀφίξίντου, ἦτον ἡ ὁποία λύπη τοὺς ἐδασάνει,  
 καὶ ὅλ' αὐτὰ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος μιᾶς καλητέρας  
 τύχης Μετ' οὐ πολλὸν ἐβεβαιώθημεν.

Οὗτος ὁ μέγας ἀνὴρ (τοῦλάχιστον καθὼς  
 ἀκούομεν) εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἐμπιστεύ-  
 εται τὰς ἡμέρας τῆς ὑπάρξεώς της καὶ τῆς δό-  
 ξης της, δὲν ἔσχε νὰ τῷ γενῇ ἐκεῖ μία λαμπρὰ  
 καὶ ἀνάλογος τῆς ἰκανότητός του ὑποδοχὴ, ἐπει-  
 δὴ ἔκρινε ὅτι εἶναι πτωχὴ αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἀφί-  
 ξεως του ἔγιναν σωτηριοί, ἐπειδὴ, ἐνὸς τὸ δίκροτον  
 ἐφανερύετο εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον ἡ φρουρὰ  
 τοῦ Παλαμηδίου ἡτοιμάζετο πρὸς ἀδελφοκτονίαν.

Ἡ ἀγαθυτέλεισις παρουσία του ἐσαμάντησε  
 τὴν φανέρωσιν καρμῆος τραγικῆς σκηνῆς κατὰ  
 μίμησιν τῶν προτέρων!

Ἀδεταί λόγος, ὅτι, τὰ κατὰ τὴν χέρσον  
 Ἑλλάδα ρουμελικά νικητῶρα στρατεύματα νὰ ἐκσ-  
 ρίσταν πάλιν τὸ ἀθάνατον εἰς τὰ χρονία τῆς  
 Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον ἰσχυρίαν Μεσο-  
 λόγιον. Ἡ ἀνάκτησις αὐτῆς τῆς πολυπαθοῦς  
 πόλεως, εἰς τὸν κόλπον τῆς ὁποίας κεῖνται τὰ  
 κόκκαλα τῶν ἐνδοξοτέρων ἡρώων τῆς Ἑλλάδος,  
 πόσον θέλει ἀνάψει ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ τὰς πατρι-  
 ατικὰς τῶν συναδελφῶν των Ελλήνων καρδίας  
 εἶναι ἀνέκφραστον!

